

РЕШЕНИЕ

№ 24314

гр. София, 17.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 18.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **2532** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) и Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР).

С жалба, вх. № 7093/27.02.2026 г. С. Д.– гражданин на Р. Турция е оспорил постановен на 13.02.2026 г. от консулско длъжностно лице в Посолството на Република България, в [населено място] – Република Черна гора ОТКАЗ за издаване на виза, вид „С“, за краткосрочно пребиваване в РБ, по заявление № TGD26000033V.

В съдебното производство жалбоподателят не се явява и не е представляван. С жалбата се твърди материална незаконосъобразност на оспорвания отказ.

Ответникът не е представляван и не е заявил становище.

Съдържащите се в делото доказателства, съставляващи административната преписка и тези, представени от страна на жалбоподателя дават основание на Съда да приеме следното.

Жалбоподателят С. Д.– гражданин на Р. Турция е заявил (заявление на л. 8, л. от делото) пред Посолството на Република България, в [населено място] – Черна гора желание да получи индивидуална „виза С“, за краткосрочно пребиваване в РБ. На 13.02.2026 г., видно от представено по делото копие на стандартен формуляр - [Приложение № VI от Регламент \(ЕО\) 810/2009 на ЕП и на Съвета, от 13.07.2009 г. за създаване Визов кодекс на Общността](#) е постановен отказ за издаване на поисканата виза, с маркиране на пунктове 3, 10, 13, съдържащи следните текстове: (цитат): „не сте представили доказателства за достатъчно средства за издръжка за срока на планирания престой или за завръщането в държавата на произход...; предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна; има

основателни съмнение да напуснете територията на държавите-членки преди изтичането на визата“.

От документите, съдържащи се в делото се установяват още и следните факти.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като съобрази доказателствата по делото и становищата на страните, приема за установено от фактическа и от правна страна следното.

Жалбата до Съда е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество, но е неоснователна.

Условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България са регламентирани в Закона за чужденците в Република България. Едно от изискванията за влизане в страната на чужденец, който не е гражданин на ЕС е да притежава виза и това изискване е валидно за случая, по отношение на жалбоподателя. Видовете визи, посочени в чл. 9а ЗЧРБ се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България – чл. 9г. от Закона и Регламент (ЕО) 810/2009 на ЕП и на Съвета, от 13.07.2009 г. Специалните основания, при наличието на които се отказва издаване на виза и влизане в страната на чужденец, са регламентирани с императивните разпоредби на чл. 32 от Регламента. Целта на въведения разрешителен режим по отношение влизането и пребиваването в РБ на чужденци – граждани на трети страни несъмнено е свързана, вкл. с националната сигурност. Компетентният административен орган разполага с оперативната самостоятелност да прецени, налице ли са основанията, по смисъла на чл. чл. 32 от Регламент (ЕО) 810/2009 на ЕП и на Съвета, от 13.07.2009 г. за създаване Визов кодекс на Общността, а проверката на Съда в тази връзка е ограничена от чл. 169 АПК.

Каза се, че за целите на Регламент (ЕО) 810/2009, дефинирани с чл. 1 формата, под която се отказва издаване на виза е определена като стандартен формуляр - Приложение № VI от Регламента. Процесният отказ е обективизиран именно в такъв формуляр, който е подписан от материално компетентно консулско длъжностно лице.

С процесното заявление чужденецът е представил: разпечатки на транзакции, чрез Банка „З. – Черна гора“ по негова банкова сметка; копие на договор за наемането му от регистрирано в Р. Черна гора търговско дружество; копие на сключена здравна застраховка. Именно тези документи са послужили като основание да бъде поставено процесният отказ за издаване на виза, вид „С“. Предвид същите Съдът споделя мотивите на административния орган за липса на: „доказателства за достатъчно средства за издръжка, за срока на планирания престой или за завръщането в държавата на произход...; непредставяне на доказателства относно „целта и условията на планирания престой“ и съмнения за евентуални намерения визата да бъде използвана за влизане в друга държава – член на ЕС. Тези мотиви са част от материалноправните основания за отказ, дефинирани с нормите на чл. 32, на Визовия кодекс. Въз основа на представените от апликанта данни ответникът е извършил дължимата преценка на индивидуалното положение на заявителя, съобразно изискването за прилагане на [член 32, § 1](#) и [член 35, § 6 от Визовия кодекс](#). Според Съда на Европейския съюз, държавите - членки разполагат с „широка свобода на преценка“, за да могат да установят, дали посочените в тези разпоредби основания препятстват издаването на заявената виза, като дължат преценка на индивидуалното положение на кандидата за виза. Коментираните по – горе факти и обстоятелства, представляват основания да бъде отказана виза „С“ на жалбоподателя С. Д.. Мотивите на ответника не бяха опровергани по време на съдебното производство, посредством представяне от страна на оспорващия, на други доказателства.

Издаденият на 13.02.2026 г. от консулско длъжностно лице в Посолството на РБ, в [населено място] – Р. Черна гора отказ да бъде издадена на виза, вид „С“, за краткосрочно пребиваване в РБ е постановен в резултат на правилно прилагане на обсъдените материалноправни норми, при

положение, че ответникът установи и докажа (арг. чл. 170, ал. 1 и ал. 2 АПК) по надлежния ред становището за наличие на основанията за отказа. Отказът е издаден от материално компетентен административен орган и съответства на изискванията за форма, регламентирани с чл. 59, ал. 1, ал. 2 АПК. Жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 14 -^{ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба, вх. № 7093/27.02.2026 г. от С. Д. – гражданин на Р. Турция, против постановен на 13.02.2026 г. от консулско длъжностно лице в Посолството на Република България, в [населено място] – Република Черна гора ОТКАЗ за издаване на виза, вид „С“, за краткосрочно пребиваване в РБ, по заявление № TGD26000033V.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: